

Wstrzyknięcia domięśniowe wykonywano codziennie w ciągu dziesięciu dni. Doświadczenia przeprowadzono na psach podzielonych na 6 grup (jedna kontrolna i pięć doświadczalnych). Zwierzętom pierwszej grupy podawano penicylinę w ilości 50 000 u. i./kg wagi ciała. W drugiej grupie psy otrzymywały streptomycynę w ilości 50 mg/kg wagi ciała. Psy trzeciej grupy otrzymywały penicylinę łącznie ze streptomycyną w ilościach równych poprzednim. Zwierzęta czwartej grupy otrzymywały penicylinę i streptomycynę łącznie z panodyną, której podawano 0,2 ml/kg wagi ciała. W piątej grupie podawano panodynę w dawce jak wyżej. Ostatnią grupę stanowiły zwierzęta kontrolne. Czynność układu siateczkowo-śródbłonkowego badano metodą Adlera-Rimanna w jedenastym dniu doświadczeń. Uzyskane wyniki wydają się świadczyć o obniżeniu sprawności układu siateczkowo-śródbłonkowego pod wpływem antybiotyków. Podawanie antybiotyków łącznie z panodyną pobudza, a podawanie samej panodyny nie wywiera wpływu na czynność układu siateczkowo-śródbłonkowego.

Z. JENDYKIEWICZ, W. ROŻYNEK-ŁUKANOWSKA, G. STRABURZYŃSKI,
S. SZULC

WPŁYW NIEKTÓRYCH ANTYBIOTYKÓW NA ZAWARTOŚĆ GLUTATIONU I KWASU ASKORBINOWEGO WE KRWI ZWIERZĄT DOŚWIADCZALNYCH

Z Zakładu Fizjologii A. M. w Poznaniu

Kierownik: prof. dr E. Czarnecki

Z Zakładu Chemii Fizjologicznej A. M. w Poznaniu

Kierownik: prof. dr Z. Stolzmann

Doświadczenia przeprowadzono na 30 psach, podzielonych na 5 grup doświadczalnych. Zwierzętom podawano domięśniowo codziennie przez okres 10 dni:

- a) w pierwszej grupie 50 000 u. i. penicyliny na kg wagi ciała,
- b) w drugiej grupie 50 mg streptomycyny na kg wagi ciała,
- c) w trzeciej grupie penicylinę łącznie ze streptomycyną w ilościach j. wyżej,
- d) w czwartej grupie odpowiednie ilości penicyliny i streptomycyny łącznie z panodyną w ilości 0,2 ml na kg wagi ciała,
- e) w piątej grupie panodynę w takich samych ilościach.

Glutation oznaczano metodą Pattersona i Lazarowa, a kwas askorbinowy przy użyciu 2,6-dwuchlorofenolindofenolu. Krew do badań pobierano 6-ciokrotnie w ciągu całego okresu doświadczeń.

Stwierdzono, że podawanie penicyliny powoduje obniżenie zawartości glutationu we krwi z równoczesnym zwiększeniem ilości kwasu askorbinowego. Streptomycyna powoduje wzrost tylko glutationu bez zmian zawartości kwasu askorbinowego. Równoczesne podawanie penicyliny i streptomycyny powoduje obniżenie zawartości glutationu we krwi, natomiast nie wpływa na ilość kwasu askorbinowego. Panodina w połączeniu z penicyliną i streptomycyną obniża zawartość glutationu we krwi przy niezmięnionej ilości kwasu askorbinowego. Podawanie samej panodiny powoduje wzrost ilości glutationu we krwi, nie wpływając na zawartość kwasu askorbinowego.

Użyte do badań antybiotyki wpływają więc wyraźnie na zawartość glutationu we krwi, na poziom kwasu askorbinowego natomiast w nieznacznym tylko stopniu. Panodina powoduje wzrost ilości glutationu we krwi.

Powyższe zmiany wydają się świadczyć o wpływie zarówno antybiotyków jak i panodiny na układ oksydo-redukcyjny tkanek.

Z. JENDYKIEWICZ, W. ROŻYNEK-ŁUKANOWSKA, G. STRABURZYŃSKI

CZYNNOŚĆ UKŁADU SIATECZKOWO-ŚRÓDBŁONKOWEGO POD WPŁYWEM ŚRODKÓW FARMAKODYNAMICZNYCH

Z Zakładu Fizjologii A. M. w Poznaniu

Kierownik: prof. dr E. Czarnecki

Badania przeprowadzono na 48 psach uśpionych chloralożą. Zwierzęta podzielono na 7 grup. Czynność układu siateczkowo-śródbłonkowego określano metodą Adlera-Reizanna po uprzednim podaniu:

- a) astomolizyny, w dawce 0,1 ml na kg wagi ciała, zwierzętom I grupy,
- b) ergotaminy, w dawce 0,02 mg/kg, zwierzętom II grupy,
- c) atropiny, w dawce 0,0002 g/kg, zwierzętom III grupy,
- d) acetylocholino, w ilości 0,01 g/kg, zwierzętom IV grupy.

Zwierzętom V grupy doświadczalnej przecinano nerwy błędne na wysokości tętnicy szyjnej wspólnej, a w VI grupie przecinano poniżej przepony.

Po podaniu astmolizyny obserwowano obniżenie sprawności układu siateczkowo-śródbłonkowego. Atropina w naszych doświadczeniach pobudzała, a acetylocholina hamowała czynność układu siateczkowo-śródbłonkowego. Po podaniu ergotaminy zmian w czynności u. s. ś. nie obserwowano.

U zwierząt, którym przecinano nerwy błędne, obserwowano tylko nieznaczne obniżenie sprawności układu siateczkowo-śródbłonkowego.
